

การนำไม้เข้ามาในราชอาณาจักร

1. การนำไม้เข้ามาในราชอาณาจักร สามารถนำเข้ามาได้โดยไม่ต้องขอรับอนุญาตจากหน่วยงานราชการ ซึ่งเป็นไปตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 88) พ.ศ.2535 ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2535 ซึ่งกำหนดให้ “ยกเลิกการควบคุมการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้าบางอย่าง ซึ่งรวมถึง ไม้ และไม้แปรรูปทุกชนิด รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ และสิ่งอื่นที่ทำด้วยไม้ อันเป็นผลให้การนำเข้าสินค้าดังกล่าว สามารถผ่านพิธีการศุลกากรได้โดยไม่ต้องขออนุญาตการนำเข้า” แต่ต้องพิจารณาประกอบกับประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 92) พ.ศ.2535 ลงวันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ.2535 ซึ่งกำหนดให้ “ไม้ และไม้แปรรูปทุกชนิด รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้ ซึ่งนำเข้าทางด่านศุลกากรที่กระทรวงพาณิชย์จะกำหนดไว้ในระเบียบ เป็นสินค้าที่ต้องมีใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือมีหลักฐานการอนุญาตให้ส่งออกของประเทศที่ส่งออก แสดงต่อกรมศุลกากรประกอบการทำพิธีการนำเข้ามาในราชอาณาจักร และการนำไม้ซึ่งจะต้องมีตราของประเทศผู้ผลิตประทับที่ไม้นั้นด้วย” แต่ในกรณีดังกล่าวมิให้ใช้บังคับในกรณีเป็นสินค้าที่ส่งมาจากประเทศที่มีได้มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย และนำติดตัวเข้ามาเพื่อใช้เฉพาะตัว หรือนำเข้ามาเพื่อใช้เป็นตัวอย่าง หรือนำมากับยานพาหนะเพื่อใช้ในยานพาหนะนั้น ๆ เท่าที่จำเป็น สำหรับการกำหนดด้านศุลกากรที่จะกำหนดตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว ได้กำหนดเพิ่มเติมไว้ในระเบียบกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการกำหนดด้านศุลกากรนำไม้เข้ามาในราชอาณาจักร (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2548 ลงวันที่ 14 กรกฎาคม พ.ศ.2548 กำหนดให้ด้านศุลกากรบริเวณชายแดน จำนวน 17 แห่ง ในเขตจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย ตาก แม่ฮ่องสอน กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร ระนอง อุบลราชธานี ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ สุรินทร์ สระแก้ว จันทบุรี และตราด เป็นด้านศุลกากรที่การนำเข้าไม้ และไม้แปรรูปทุกชนิด รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้ ต้องมีใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า หรือมีหลักฐานการอนุญาตให้ส่งออกของประเทศที่ส่งออก แสดงต่อกรมศุลกากรประกอบการทำพิธีการนำเข้ามาในราชอาณาจักร

2. กรณีการนำไม้เข้ามาในราชอาณาจักรทาง ณ ทางอนุมติ หรือตามทางอนุมติเฉพาะคราว ตามมาตรา 5 และมาตรา 5 ทวิ แห่ง พ.ร.บ.ศุลกากร (ฉบับที่ 7) พ.ศ.2480 ในท้องที่ภาคเหนือ ให้ปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างกรมศุลกากรกับกรมป่าไม้ เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการนำเข้าซึ่งไม้ ไม้แปรรูป สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นที่ทำด้วยไม้ รวมทั้งของป่าอื่น ๆ เข้ามาในราชอาณาจักรในท้องที่ภาคเหนือ ลงวันที่ 16 กรกฎาคม 2542 ดังนี้

ข้อ 1.1 จุดหรือบริเวณที่นำเข้า กำหนดว่า ก่อนที่กรมศุลกากรหรือผู้รับมอบอำนาจแทนกรมศุลกากรจะอนุมติให้จุดหรือบริเวณใดเป็นที่นำเข้าไม้และไม้แปรรูป ด้านศุลกากรจะต้องให้หน่วยงานป่าไม้ที่ได้รับมอบอำนาจจากกรมป่าไม้ หรือหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ ทำการตรวจสอบ

/ก่อนว่า...

ก่อนว่า จุดหรือบริเวณนั้น มีความเหมาะสมในการอนุมัติให้เป็นจุดนำเข้าไม้หรือไม่ อย่างไร และเมื่อตรวจสอบเสร็จแล้วให้ผู้ร่วมตรวจสอบดังกล่าวมีหนังสือรับรองการตรวจสอบพร้อมความเห็นเสนอกรมป่าไม้พิจารณาก่อนแล้วจึงส่งให้สำนักงานศุลกากรภาค หรือด่านศุลกากรใช้ประกอบการพิจารณาเป็นจุดนำเข้าตามกฎหมายศุลกากรต่อไป

ข้อ 1.2 สถานที่สำหรับจัดตั้งที่มั่นคงฯ ชั่วคราวหรือคลังสินค้าชั่วคราว กำหนดว่า ก่อนจะอนุมัติให้สถานที่ใดเป็นที่มั่นคงชั่วคราวหรือคลังสินค้าชั่วคราว ให้ด่านศุลกากรในพื้นที่ที่มีหนังสือติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ฝ่ายปกครอง ทหาร ตำรวจ เพื่อเข้าร่วมตรวจสอบเส้นทางจากจุดนำเข้าไปยังสถานที่มั่นคงฯ ชั่วคราว ว่าผ่านหรืออยู่ในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า หรือมีผลกระทบต่อการบินปราบปรามการลักลอบตัดไม้ภายในประเทศหรือไม่ อย่างไร และให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานร่วมกัน เพื่อจะได้นำข้อมูลไปใช้ประกอบการพิจารณาอนุมัติให้พื้นที่นั้นจัดตั้งเป็นที่มั่นคงฯ ชั่วคราว หรือไม่ต่อไป

ข้อ 1.3 การตรวจรับไม้ ณ จุดนำเข้า กำหนดให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรและเจ้าหน้าที่ป่าไม้ผู้มีหน้าที่ ไปร่วมตรวจรับไม้ตาม Log List ด้วยกันทุกครั้ง ณ จุดนำเข้า และตรวจวัดปริมาตรของไม้ไว้พร้อมกับลงรายละเอียดเกี่ยวกับไม้ไว้ในเอกสารพอสมควรเพื่อการตรวจสอบ

ในการดำเนินการดังกล่าวสอดคล้องกับกฎหมายศุลกากร ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช 2469 มาตรา 7 (3) “การให้อนุมัติชั่วคราวสำหรับที่ต่าง ๆ ซึ่งคิดจะตั้งขึ้นนั้น เมื่อผู้ร้องได้ทำแผนผังส่งแล้ว ก็ให้อนุมัติชั่วคราวได้” และพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 7) พุทธศักราช 2480 มาตรา 5 ทวิ “ในกรณีที่ผู้นำของเข้าหรือผู้ส่งของออกหรือผู้ขนส่ง มีเหตุจำเป็นและแสดงความจำนงล่วงหน้าต่ออธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายว่าจะขนส่งของผ่านเขตแดนใด ๆ ทางบกหรือตอนใดแห่งเขตแดนนั้น ตามทางอื่นนอกจากทางอนุมัติ อธิบดีหรือผู้ที่อธิบดีมอบหมายอาจอนุญาตเป็นหนังสือให้ขนส่งตามทางที่ขอ โดยจะกำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติประการใดก็ได้ ให้ถือว่าทางที่ได้อนุญาตเช่นนี้เป็นทางอนุมัติ เฉพาะคราว”

3. สำหรับการนำเข้าไม้และสิ่งประดิษฐ์ตามแนวชายแดนจังหวัดตาก และจังหวัดกาญจนบุรี จะต้องปฏิบัติตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การนำเข้า และไม้แปรรูป รวมทั้งสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้เข้ามาในราชอาณาจักร ตามแนวชายแดนจังหวัดตาก และจังหวัดกาญจนบุรี พ.ศ.2548 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ.2548 กล่าวคือ ไม้ซุงท่อน และไม้แปรรูป ประเภทไม้สัก ไม้ยาง และไม้ที่มีชนิดตรงกับไม้หวงห้าม ตามบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ.2530 เป็นสินค้าที่ต้องห้ามในการนำเข้ามาในราชอาณาจักรตามแนวชายแดนจังหวัดตากและจังหวัดกาญจนบุรี ยกเว้นสิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดที่ทำด้วยไม้ประเภทข้างต้น โดยได้รับการยกเว้นไม่ต้องมีใบรับรองถิ่นกำเนิดสินค้า (C/O) หรือมีหลักฐานการอนุญาตให้ส่งออกของประเทศที่ส่งออก แสดงต่อกรมศุลกากรประกอบการทำพิธีการนำเข้าในราชอาณาจักร และผู้นำเข้าต้องจดทะเบียนพาณิชย์กับ

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า และจดทะเบียนตั้งโรงค้าสิ่งประดิษฐ์กับกรมป่าไม้ ส่วนสิ่งประดิษฐ์ประเภทไม้คิ้วบัว ไม้วงกบ ไม้ประสาน ไม้ปาร์เก้ต์ และไม้โมเสก ต้องมีคุณสมบัติตามที่กำหนดในประกาศฯ

5. ไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรถือว่าเป็นสินค้า โดยจะต้องปฏิบัติให้เป็นตามกฎหมายและพิธีการทางศุลกากรเสียก่อน และเมื่อเสร็จสิ้นพิธีการศุลกากรและมีการตรวจปล่อยจากการเป็นสินค้าแล้ว จึงจะเข้ากระบวนการตามกฎหมายป่าไม้ต่อไป

6. ขั้นตอนของการนำไม้จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ผ่านด่านศุลกากร ให้ผู้นำเข้าปฏิบัติตามพิธีการนำเข้าและยื่นเอกสาร ดังนี้

6.1 ผู้นำเข้าจะต้องนำหลักฐานการอนุญาตให้นำไม้ออกนอกประเทศของประเทศเจ้าของไม้ มาแสดงต่อพนักงานศุลกากร

6.2 ต้องมีหลักฐานรูปรอยดวงตราประทับไม้ของประเทศเจ้าของไม้ ประทับไม้มา โดยถูกต้อง ซึ่งจะตรวจดูได้จากรูปดวงตราไม้ ซึ่งผู้นำเข้าแจ้งให้ทราบกับที่ประทับไว้บนไม้ที่นำเข้า

6.3 ผู้นำเข้าจะต้องแจ้งให้เจ้าหน้าที่ด่านป่าไม้ไปตรวจตราของกรมป่าไม้เสียก่อนตามระเบียบของกรมศุลกากร

6.4 ถ้าผู้นำไม้จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร จะนำเข้ามาทางด่านใดก็ได้ให้ปฏิบัติพิธีการนำเข้ายังด่านนั้นๆ พร้อมทั้งแบบหลักฐานดังกล่าวแล้วในข้อ 6.1 และ 6.2 ประกอบหลักฐานการยื่นใบขนสินค้าด้วย

6.5 เกณฑ์คำนวณเงินภาษีขาเข้าให้เก็บในอัตรา ตามนัยแห่งมาตรา 3 ของพระราชบัญญัติศุลกากร (ฉบับที่ 9) พุทธศักราช 2492

6.6 ต้องมีเอกสาร ลป.21 ผ่านธนาคารประทับตราขึ้นกำกับใบขนสินค้า

6.7 ในกรณีที่ผู้นำไม้เข้ามาในราชอาณาจักรในเส้นทางที่ไม่มีด่านศุลกากรตั้งอยู่ถือว่าเป็นการนำเข้านอกเส้นทางอนุวัติ กรณีเช่นนี้ผู้นำเข้าจะต้องไปติดต่อกับผู้ว่าราชการจังหวัดที่จะนำไม้เข้ามาในราชอาณาจักร โดยยื่นหลักฐานเอกสารดังกล่าวที่กล่าวมาแล้วในข้อ 1 , 2 , 3 และข้อ 6 ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นจะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงต่างๆ แล้วรายงานไปยังกรมศุลกากร เพื่อพิจารณาสั่งการปฏิบัติในกรณีเช่นนี้เมื่อกรมศุลกากรพิจารณาอนุญาตให้นำไม้เข้ามาได้แล้ว จะสั่งให้จังหวัดเรียกเก็บเงินค่าภาษีเป็นค่าปรับเท่ากับจำนวนเงินค่าอากรขาเข้า เมื่อนำไม้ตามเส้นทางลำเลียงผ่านด่านเข้ามาก็ขอให้ตรวจสอบเอกสารหลักฐานให้ครบถ้วนถูกต้องต่อไปด้วย

7. การดำเนินการตามกฎหมายป่าไม้ เมื่อเสร็จสิ้นพิธีการศุลกากรและมีการตรวจปล่อยจากการเป็นสินค้าแล้ว เจ้าหน้าที่ป่าไม้จะดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 มาตรา 4 (2) ซึ่งกำหนดคานิยามของคำว่า “ไม้” หมายความว่าให้รวมถึง ไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ดังนั้น การนำไม้ที่เข้ามาในราชอาณาจักรเคลื่อนที่จากด่านศุลกากรหรือด่านตรวจศุลกากร ไปยังจุดหมาย

ปลายทาง ณ สถานที่ใด ๆ ต้องมีใบเบิกทางกำกับไม้ตามนัยมาตรา 38 (3) ประกอบกับมาตรา 39 และกฎกระทรวงฉบับที่ 26 (พ.ศ.2528) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ ซึ่งหลักฐานประกอบการออกใบเบิกทางนำไม้หรือของป่าเคลื่อนให้ใช้ตามระเบียบกรมป่าไม้ ว่าด้วยการนำไม้หรือของป่าเคลื่อนที่ พ.ศ.2545 ข้อ 17. ดังนี้

7.1 ใบเสร็จรับเงินอากรขาเข้าของกรมศุลกากร หรือหนังสือค้ำประกันของของกระทรวงการคลัง หรือธนาคาร หรือใบขนสินค้าทัณฑ์บน หรือใบขนสินค้าผ่านแดน แล้วแต่กรณี และ

7.2 ใบขนสินค้าขาเข้าและแบบแสดงรายการการค้า หรือเอกสารที่แสดงว่าเป็นไม้หรือของป่าจากต่างประเทศ หรือเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง

การออกใบเบิกทางในส่วนภูมิภาคให้เป็นอำนาจหน้าที่ของจังหวัดท้องที่ ส่วนในเขตกรุงเทพมหานครให้เป็นอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานส่วนกลางของกรมป่าไม้

8. ขั้นตอนการปฏิบัติงานของด่านป่าไม้กรุงเทพฯ

8.1 ตัวแทนผู้ส่งเข้าสินค้าไม้เข้ามาในราชอาณาจักร (ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากบริษัทผู้ส่งเข้าสินค้าไม้ให้มาทำการแทน) ได้นำสินค้าไม้เข้ามาทางเรือ เข้าทางด้านศุลกากรกรุงเทพฯ (ท่าเรือคลองเตย) โดยอยู่ในความควบคุมของเจ้าหน้าที่ศุลกากรกรุงเทพฯ ซึ่งตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ ว่าด้วยการนำสินค้าเข้ามาในราชอาณาจักร ฉบับที่ 79 พ.ศ.2533 กำหนดให้พนักงานศุลกากร ณ ท่าเรือที่นำไม้เข้าและเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ร่วมกันตรวจสอบการนำเข้าซึ่งสินค้าไม้เข้ามาในราชอาณาจักร

8.2 เนื่องจากการนำสินค้าไม้เข้ามาในราชอาณาจักร ได้กำหนดให้ผู้นำเข้าสินค้าไม้จะต้องชำระภาษีอากรขาเข้าให้กับเจ้าหน้าที่ศุลกากรกรุงเทพฯ ให้ถูกต้องครบถ้วนเสียก่อน หรือมีหลักฐานเป็นหนังสือค้ำประกันจากธนาคาร (ในกรณีที่ยื่นค้ำประกันตามมาตรา 19 ทวิ ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 329 ข้อ 19 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2541) จึงจะสามารถเคลื่อนย้ายสินค้าไม้ออกจากท่าเรือได้

8.3 การตรวจสอบไม้ระหว่างเจ้าหน้าที่ด่านป่าไม้กรุงเทพฯ และนายตรวจศุลกากร โดยมีตัวแทนผู้ส่งเข้าสินค้าไม้เป็นผู้นำตรวจ จะต้องตรวจสอบชนิดไม้ จำนวน และปริมาตรไม้ว่า ตรงกับ INVOICE หรือ PACKING LIST หรือไม้ และมีรอยดวงตราต่างประเทศตรงตามบัญชีรายการไม้ (PACKING LIST) ซึ่งประเทศผู้ส่งไม้ออกให้การรับรองและผู้นำไม้ได้แสดงไว้ เพื่อจะได้ทราบและยืนยันได้ว่าเป็นไม้ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศจริง และจะจัดเก็บภาษีอากรได้ถูกต้องตามพิกัดที่กรมศุลกากรกำหนดไว้

8.4 เอกสารหลักฐานเพื่อประกอบเรื่องราวในการตรวจสอบสินค้าไม้ของเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ร่วมกับเจ้าหน้าที่ศุลกากร ประกอบด้วย

- (1) ใบเสร็จรับเงินภาษีอากรขาเข้า (กรณีเสร็จสิ้นขั้นตอนการดำเนินการทางพิธีการศุลกากร เพื่อชำระภาษีอากรขาเข้าแล้ว)
- (2) ใบขนสินค้าขาเข้า
- (3) INVOICE

(4) CERTIFICATE OF ORIGIN (C/O)

(5) BILL OF LADING

8.5 เมื่อเสร็จสิ้นขั้นตอนแล้ว ตัวแทนผู้ส่งเข้าสินค้าไม้จะต้องยื่นคำขอใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่ต่อเจ้าหน้าที่ด่านป่าไม้กรุงเทพฯ เพื่อแจ้งความประสงค์ขอใบเบิกทางกำกับไม้ดังกล่าว โดยแนบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(1) เอกสารหลักฐานแสดงการได้มาซึ่งไม้ตามข้อ 8.4

(2) บัญชีรายการไม้ซึ่งแสดงชนิด ขนาด จำนวน ปริมาตรของไม้ที่จะนำเคลื่อนที่

(3) หนังสือมอบอำนาจ (กรณีรับมอบอำนาจมาทำการแทน)

(4) เอกสารอื่น ๆ ถ้ามี

8.6 การแจ้งความประสงค์ในคำขอใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่ ให้ระบุว่าจะนำไม้จำนวนนี้เคลื่อนที่จากเขตด่านศุลกากรกรุงเทพฯ ไปยังสถานที่ใด โดยพาหนะใด หมายเลขทะเบียนใด ตามเส้นทางใด อยู่ในความควบคุมของผู้ใด และมีความจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการนำไม้จำนวนนี้เคลื่อนที่เป็นเวลากี่วัน

8.7 เจ้าหน้าที่ป่าไม้ประจำด่านป่าไม้กรุงเทพฯ (ซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ป่าไม้ ผู้ตรวจสอบร่วมกับนายตรวจศุลกากร) ไปตรวจสอบตรวจวัดไม้เทียบเคียงกับเอกสารหลักฐานที่แนบท้ายคำขอใบเบิกทาง เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง ให้ตีตราประทับไม้ไว้ที่หน้าตัดไม้ (ถ้าสามารถกระทำได้) จากนั้นเจ้าหน้าที่ดังกล่าวจึงนำคำขอพร้อมเอกสารหลักฐาน มาเขียนใบเบิกทางและให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ผู้มีอำนาจอนุญาตลงนามอนุญาตในใบเบิกทางต่อไป

8.8 ตัวแทนผู้ส่งเข้าสินค้าไม้ เมื่อได้รับใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่แล้ว จะได้ส่งมอบให้กับผู้ควบคุมพาหนะใช้กำกับไม้ นำเคลื่อนที่ไปยังจุดหมายปลายทางต่อไป

9. กรมป่าไม้ได้กำหนดแนวทางการตรวจสอบไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งเป็นไม้ที่นำเข้ามาตามกฎหมายและระเบียบแล้ว โดยให้เจ้าหน้าที่ถือปฏิบัติในการตรวจสอบ ดังนี้

9.1 การตรวจสอบที่บริเวณจุดผ่านแดนชั่วคราวและบริเวณเส้นทางชักลากไม้จากจุดผ่านแดนชั่วคราวไปยังคลังสินค้าของศุลกากรให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ท้องที่ตรวจตราในบริเวณพื้นที่รับผิดชอบเป็นประจำ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันมิให้มีการลักลอบนำไม้ที่ทำภายในประเทศเข้ามาสวมรอย

9.2 การตรวจสอบไม้ที่คลังสินค้าของศุลกากร

(1) เมื่อได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรว่ามีการนำไม้จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักร ให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ท้องที่ส่งเจ้าหน้าที่ออกไปร่วมกับเจ้าหน้าที่ศุลกากรทำการตรวจสอบไม้ ณ จุดที่ตั้งมั่นคง (คลังสินค้าของศุลกากร) ของจุดผ่านแดนในท้องที่นั้น ๆ

(2) ให้ทำการตรวจสอบชนิดหรือชื่อไม้ ขนาด จำนวน ปริมาตรและหลักฐานอื่น ๆ (ถ้ามี) เพื่อให้แน่ใจว่าเป็นไม้ที่นำมาจากต่างประเทศโดยแท้จริง

/(3) เมื่อตรวจ...

(3) เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าถูกต้อง ให้ประทับตราพนักงานที่ผู้ตรวจสอบที่ไม้
ดังนี้

(3.1) ไม้ท่อนให้ประทับเลขเรียง ปี พ.ศ. ที่หน้าตัดหัวหรือท้ายของไม้ในกรณี
ไม่สามารถประทับตราที่หน้าตัดหรือท้าย ให้ประทับที่ส่วนอื่น ๆ ของท่อนซุงได้

(3.2) ไม้แปรรูปให้ประทับตราที่หน้าตัดเท่าที่สามารถจะประทับได้โดยให้อยู่
ในดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ

(4) การตรวจวัดและการคำนวณปริมาตรไม้ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบที่กรมป่าไม้
กำหนดโดยอนุโลม

(5) การกำหนดเลขเรียงไม้ท่อน ให้ใช้เลขเรียงประจำท่อนเรียงตามลำดับต่อกัน
ไปตลอดปีสำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแต่ละคน ตามนัยระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการประทับตรา
อนุญาตชักลากไม้ พ.ศ.2504 ลงวันที่ 12 กรกฎาคม 2504

(6) ให้จัดทำบันทึกการตรวจสอบตามแบบที่กำหนด และให้สำนักจัดการทรัพยากร
ป่าไม้ท้องที่แจ้งจังหวัดทราบ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(7) หากมีปัญหาเกี่ยวกับชนิดหรือชื่อไม้ ขนาด และปริมาตรของไม้ที่นำมาจาก
ต่างประเทศตามหลักฐานของศุลกากร ให้ส่งเรื่องให้ผู้เชี่ยวชาญของกรมป่าไม้พิจารณาและให้ถือ
ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญกรมป่าไม้เป็นข้อยุติ

9.3 เจ้าหน้าที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ท้องที่ผู้ตรวจสอบ ให้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ไม่
ต่ำกว่าระดับ 5 เป็นผู้ตรวจสอบ หากมีเจ้าหน้าที่ป่าไม้ระดับ 5 ไม่เพียงพอ จะใช้เจ้าหน้าที่ป่าไม้ต่ำกว่า
ระดับ 5 ให้ขอรับความเห็นชอบจากกรมป่าไม้เป็นกรณีไป

9.4 การตรวจสอบออกใบเบิกทางไม้ต่างประเทศ ให้จังหวัดเป็นผู้ดำเนินการตาม
กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป

9.5 ให้จังหวัดรายงานการตรวจสอบออกใบเบิกทางไม้ต่างประเทศตามแบบที่กำหนด
ให้กรมป่าไม้ทราบเป็นประจำทุกเดือน

9.6 กรมป่าไม้ขอชักซ้อมความเข้าใจของคำว่า “เจ้าหน้าที่ป่าไม้” ตามบันทึกข้อตกลง
ระหว่างกรมศุลกากรกับกรมป่าไม้ เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการนำเข้า ซึ่งไม้ ไม้แปรรูป สิ่งประดิษฐ์ เครื่องใช้
หรือสิ่งอื่นที่ทำด้วยไม้ รวมทั้งของป่าอื่น ๆ เข้ามาในราชอาณาจักรในท้องที่ภาคเหนือ ให้หมายถึง “เจ้าหน้าที่
ป่าไม้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้” ท้องที่

9.7 สำหรับกรุงเทพมหานคร เนื่องจากไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร จะนำเข้าทางเรือ
เป็นส่วนใหญ่ และมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการขนถ่ายสินค้าสูง จึงจำเป็นต้องตรวจสอบและออก
ใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่ด้วยความรวดเร็ว ดังนั้น ขอให้กรมศุลกากรสั่งเจ้าหน้าที่ประสานกับด่านป่าไม้
กรุงเทพ ในการตรวจสอบไม้ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร และเมื่อไม้ผ่านพิธีการศุลกากรแล้ว กรมป่าไม้
มอบหมายให้ด่านป่าไม้กรุงเทพออกใบเบิกทางนำไม้เคลื่อนที่ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องต่อไป